

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgávudagar: týsdag, hósdag og leygardag

Lýsingar skulu vera okkum í hendi í seinasta lagi kl. 10 dagin fyrri útgávudagin

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Abyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Blaðfólk:
Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Dagney Joensen
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Ítróttarsøga skrivað við blóði

EITT tað syrgiligasta blaðið í alheims ítróttarsøguni varð skrivað við blóði seinasta mikukvöld. Undan fótbóltsdystinum millum tvey av teimum bestu liðunum í Europa, Liverpool úr Bretlandi og Juventus úr Italia, fóru viðhaldsfólk hjá teimum báðum liðunum til hendurs. Løtu seinni lógu meira enn 40 fólk deyð á vøllum — og fleiri hundrad særð, nógv teirra álvars-liga.

ALLUR Vesturheimurin er á gosi um hendingina í Bruxelles, har fótbóltsdysturin varð spældur. Fjølmiðlarnir hava uttan íhald greitt lesarum, lurtarum og siggjárum frá, hvat hendi hetta kvöldið í stadion í tí belgiska høvuðsstaðnum.

ORSÓKINA til henda sorgarleik kenna vit ikki við vissu enn. Men flestu eynaviti vilja vera við, at tað vóru viðhaldsfólk hjá bretska liðinum Liverpool, sum byrjaðu ófriðin. Tey lögdu á viðhaldsfólk hjá ítalska liðinum, sum vóru færr í tali og tí ikki megnaðu at standa seg ímóti tí stóru fjeld av ungum Liverpool-víðhaldsfólki.

DYSTURIN varð spældur — hóast sorgar-leikin. Hetta mundu mong gerast vónsvikin av, tí hetta var helst ikki rætta samkensla at sýna teimum, sum mist høvdu.

TAD kendist »makaburt« at vita sær, at fótbóltsspælarnir fóru á vøllin at spæla bólt løtu eftir, at 40 fólk vóru traðkað í hei fáar metrar frá vøllum. Men tað var uttan iva ein torfør avgerð at taka, antin dysturin skuldi spælast ella ikki. Spælarnir vildu treyðugt spæla, men eftir áheitan frá belgisku lægregluni, sum bar ótta fyrri »fullkomnum kaos«, um dysturin varð avlýstur, so spældu teir kortini.

TAD er torført at avgera, um rætt var at spæla dystin kortini. Tað er tó ein sannroynd, at henda avgerðin kendist nívdari fyrri tey, sum litu á í sjónvarpi og útvarpi og fyrri tey avvarðandi at teimum, sum vóruð deyd ella læstað.

HENDINGIN í Bruxelles er ein skamblettur í ítróttarsøguni. Og ikki minst ein skamblettur fyrri enskan fótbólt. Nú stendur so spurningurin, hvør hevði skyldina og hvat skal gerast til tess, at slíkt ikki endurtekur seg.

VIT eiga at finna tey seku og revsa tey. Men er tað nóg mikið! Neyvan. Vit mugu eisini fara djúpri í málinum og kanna, hvat tað er, sum fær ung fólk at bera seg soleiðis at undir ítróttarkappingum. Her er jú ikki talan um politiskar orrustur men harafturimóti spæl.

FÁA staðni í heiminum er fótbóltsáhugin so stórur sum júst í Bretlandi. Og ónga »-óni tiggja áskoðarnir sær sum í Bretlandi. Vit hoyrdu um, hvussu íslendingar bóru seg at, nú teir spældu móti Skotlandi. Skotsku áskoðarnir finga einki

oddagrein

brennivín í flogfarinum og vóru fluttir til fótbóltsvøllin í Reykjavík undir politieftirliti. Íslendsku myndugleikarnir tóku stig, sum uttan iva vóru rætt, tí so stóru er óttin fyrri hesum ensku áskoðarunum. Hetta áttu onnur lond kanska at tikið tí eftirtektar.

ABYRGDIN liggur nú hjá bretska myndugleikunum. Tað er helst rætt at bretar taka í egnan barm og viðganga, at nú fleyt bikarið yvir. Teir eiga at taka stig til at úthýsa sær sjálvum og tí eisini bretska áskoðarum frá altjóða kappingum í eitt ella fleiri ár.

TÁ er møguleiki fyrri at bretska fótbólturnar um nokur ár aftur kann vera mettur á jøvnum fæti við aðrar fótbóltsstjóðir. Og hesa tíðina eiga bretar so at brúka til at rannsaka seg sjálvar og seta tiltøk í verk til tess at forða, at slíkt hendur aftur.

MEN hetta er lættari sagt enn gjørt. Tí kanska eru tað reint samfelagsligar orsøkir, sum elva til ófrið. Vit hoyrdu útvarpsmannin Berg Jacobsen greiða frá, at mong av hesum viðhaldsfólki hjá Liverpool koma út miðbýar- og arbeðara-umhvervi og at tey eru uttan arbeði og eru fátæk. Spurningurin er so um slíkt støða elvir til vónloysi. Og so einaført skulu agressiónirnar frá dagligdegnum út.

TAD er eisini ein spurningur, um tað ikki er komið ov nógv av elitu- og avgvada-dyrkan inn í fótbóltn, har ikki minst pengarnir hava ein týðandi leiklut.

TORFØRT er at koma til eina einfalda niðurstøðu. Tí hon er alt annað enn einföld. Men júst tí eiga ítróttarfólk og politikarar — ikki minst í Bretlandi, at seta seg við »ama borð og tósa út um tingini. Kanska okkurt spyrst burturúr.

OKKURT ítekiligt má spyrjast burtur úr. Hvi ikki brúka part av teimum ørandi peningaupphæddunum, sum einstakir fótbóltspælarnir fáa burtur úr, til at skapa betri trygd og til at hava betri eftirlit!

HER vita vit, at okkurt kann gerast, og at pengarnir avgera, hvat og hvussu nógv. Fótbóltsstadion við 50.000 til 100.000 uppøstum og yvirspentum áskoðarum mugu lúka øll hugsandi trygdarkrøv. Slíkar stórar mannagögvur stúgvaðar saman á einum stað eru vandamiklar. Tað vita vit. At vanlukkan hesaferð ikki gjørdist enn størri er kanska undrunarvert. Ein gongd leið er møguliga at skerpa trygdareftirlitið eins og gjørt verður á flogvøllum. Og til tess er kanska neyðugt at byggja hesi stadion heilt øðrvísi.

VÓN okkara er nú, at bretar sum teir fyrstu rannsaka seg sjálvar og fara úr altjóða fótbóltskappingum í eina tíð — um ikki annað so fyrri at vísa samkenslu við tey, sum mist hava.

jamú

Úr Skriftini

Gerð so væl at hýsa mær hesum reglum í blaðið tvgara:

Vegna lesarabræv í Dimmalætting nr. 52 7.5.85, sum eg við gleði havi lisið, tí brævskrivarin er trúgvur móti skriftunum, »Orð Guds skal standa, tá mannaboð og alt annað skal fána burtur«.

Eg vil í størsta kærlleika siga frá minum umvendili, og umstøðurnar í samband við tað.

Eg bleiv frelstur í november 1954, »føddur av nýggjum«, og tað er størsta hending, sum er farin fram í livi minum. Longu dagin eftir minti Harrin meg á, at eg skuldi lata meg doyða, eg var eins og Hírdmaðurin komin til trúgv á Harran Jesus Kristus.

Eg veit fullvæl, at man ikki eigur at byggja síni andaligu víðurskifti á dreymar, men tað hendir samb. skriftarnar, at tað líkar Gudi at tala ígjøgnum dreymar, sum hendi í minum føri.

Eg droymdi, at eg var staðdur á hægstu fjøllum millum Lopra og Sumba, og alt var vorðið hvítt rundan um meg líka í havið. Eg fór so gangandi oman dalin, oman móti strondini, og helt áfram út í sjógvin, til eg var komin

upp til miðuna, tá vaknaði eg.

Sum sagt, talaði Harrin álvarsamt til min um at lata meg doyða, men tíværri gekk drúgv tíð, áðrenn tað bleiv ein veruleiki.

Eg fekk nógva mótstøðu, tá eg segði frá, hvat Harrin hevði vist mær viðvíkjandi dýpinum. Sagt varð við meg: — tú er doyptur sum barn og fer skeivur, um tú letur teg doyða sum trúgvandi, men í øllum hesum talaði Harrin tó framvegis.

Eg fór so at granska í orði Guds, samstundis sum eg tosaði við bróður sum fegnir hjálptu mær. Eg var sannførdur og lat meg doyða, og ein undurfullur friður og gleði floddi í mitt hjarta, tá hetta varð gjørt.

Apostl. 8. orindi, 38-39 hírðmaðurin...fór leið sína við gleði.

1. Pæt. bræv 3. 21-22 Dýpurin...er sáttmáli einar goðar samvitsku við Gud.

Joh. 3, 22-23. Eftir hetta fóru Jesus og lærisveinar hansara um Judealand, og hann var har við teimum og doypti. Men eisini Jóhannes doypti, í Enon, stutt frá Salem, tí har var nógv vatn, fólkíð kom hagar og lat seg doyða.

Joh. 4, 1-2...tó var tað

ikki Jesus sjálvur sum doypti, men lærisveinar hansara.

Aps. 2, 41-42. Tey sum nú tóku við orði hansara, vóru doypt, og tann dagin lögdist aftrat okkurt um 3000 sálir. Tey hildu trúliga fast við læru apostlanna og við samfelagið, við breyðbrótingina og við bønirnar.

Gal. 1, 8. Men um so vit ella eingil av Himli kunnger annað evangelium enn tað, sum tit hava tikið við, so verð hann bannaður!

Man kundi hildið áfram við Skriftini. Apostl. 20, 26: Eg vitni tí fyrri tykkum henda ag, at eg eri reinur fyrri blóð alra, ørindi 27...tí eg havi einki hildið aftur, men kunngjört tykkum alt ráð Guds.

Nú eri eg reinur yvir fyrri øllum, sum lesa hetta bræv mitt, og hvat eg sjálvur havi upplivað saman við Harranum. Eg havi fingið náði at virða orð Guds heldur enn mannaboð. Tað er bøn mín til Gud, at øll, sum hava jattað trúgv á Jesus, eri lýðin orði Guds og lata seg doyða.

Lat øll mannaboð fara aftur við borðinum, tey halda ikki, bara orð Guds heldur, tá ástendur.

Leif Nielsen
Lopra

Lógin um frián abort

Mikudagin tann 27. og 28. mars spyr Friðtór Debes bæði í Døglaðnum og Dimmalætting: »Er tað friur abortur í Føroyum?«. Til dagin í dag er hesin spurningur enn ikki vorðin svaraður, hóast tað at »1965« tann 11. april svarar í Dimmalætting uttan at »bekymra« sum um tann setta spurningin. Randi skivar tann 18.04. í sama blaðið: »Sjálvandi kannst tú fáa framt abort, men hóast tað at tú fært tað boðið tær, so skalt tú ikki loypa í tað við blundandi eygum ella hvat?«

Og kortini so verða eyguni fast aftur latin, tá ið tað viðkemur tað føroysku lóggávuna um »abortus provokatus«.

Tann danska lógin um frián abort er nevniliga ikki galdandi her í Føroyum. Haraftur í móti er tann gamla lógin um abort enn galdandi, sum sigur:

— Ein kvinna kann lógliga fáa sín graviditet avbrotnan, tá tað viðvikur serliga álvarsomu sjúkdómum hjá móðrini so sum, tuberklar, hjarta- og nyrasjúku o.a., har graviditets avbrótan er

neyðug til tess at fyrirbyggja álvarsomu vanda fyrri livinum hjá kvinnuni ella hennara heilsu. Hetta eru tær sokallaðu medisinsku indikationurnar.

Viðari tosar lógin um tilfelldir við »blóðskamm«, prógvfóðari neyðtøku og líknandni, og eisini, um tilfelldir, har tað er stórur vandi fyrri, at barnið orsaka av arvaligum anleggum vil koma at líða undir sinnissjúku, evna-veikleika, epilepsi ella ólekjandi líkamligum sjúkdómi. Hesar seinastu eru tær sokallaðu eugenisku indikationirnar.

Avbrótanin av gravitetinum má vanliga ikki verða framdur eftir at 3. mánaði er farin aftur um. Brot á hesa lóg rakar bæði tann, ið fremur fosturtøkuna, og hana sum letur hetta fara fram á sín egna kropp.

Tá so Friðtór Debes spyr: »Er tað friur abortur í Føroyum?«, er svarið NEI!!! F. D. skivar at enda: »Spurningurin er, um ikki tosið um fosturtøku skuldi verið tikið upp í Tinginum — og fingið eina sakliga viðgerð. Av-

gjørt!!! — politikararnir verða neyddir til at finna út av, um lógin um frián abort eisini er galdandi fyrri Føroyar (ella galdandi her í Føroyum), og um so er at henda lóg ikki verður yvirhildin, ja, so mugu teir politikarar sum hava ábyrgd fyrri hesum syrgja fyrri antin at broyta lógina ella eisini staðfesta einaferð med alla, at henda lóg ikki er galdandi fyrri Føoyar.

Oman fyrri hurðina á okkara Dómhúsi í Havnini standa hesi vælkendu orð sum so ofta verða søgd: »Við lóg skal land byggjast«. Okkara myndugleikar og dómsvald hava ábyrgd fyrri at kanna eftir um alt fer fram sum tað skal — eisini tá í spurningun kemur inn á abort og drápin av óskyldigum børnum.

M. A. W.